

[Lannung.]

var for store. Det er oplagt, at nyordningen også må indebære en nyordning på dette felt, og jeg går igen ud fra, at venstres ærede ordfører vil være enig i, at det ikke vil skade effektiviteten, om hovedet lagde beslag på en mindre andel af budgettet.

Vi føler os overbevist om, at der inden for forsvarrets ledelse er mange, der ser deres opgave i at forvalte de bevilgede midler på bedst mulig måde; men det bør være således, at enhver officer kommer til at føle sig som et aktivt led i bestræbelserne for at rationalisere og forenkle forvaltningen af dansk militærvesen. Det vil være bedst — og jeg forventer, det vil blive sådan — at værnene selv her vil møde med en positiv indstilling og komme med egne forslag. De har jo nu den ekstra opfordring dertil, at enhver besparelse, der her sker, vil komme forsvaret til gode inden for rammerne af det opstillede driftsbudget og således komme størrelsen af styrkerne og effektiviteten til gode. Det er et af de sunde principper af pædagogisk betydning, der er fastlagt i den nye ordning. Spørgsmålet om effektivitet lægges derfor også på dette punkt på militæret selv.

Vi konstaterer med tilfredshed, at rationaliseringen også vil omfatte motor-køretøjstjenesten med alt, hvad dertil hører. Spørgsmålet fælles forsyningsorganisation kan i hvert fald indebære en rationalisering af forsyningstjenesten inden for de enkelte værn og muligheden for regionsvise administrationsorganer fælles for værnene. Rationaliseringsbestræbelserne vil tilige omfatte forsvarrets producerende virksomheder og spørgsmålet om sammenlægning af værkstedstjenesterne inden for forsvaret og en kritisk gennemgang af omfanget af de militære tekniske virksomheders selvstændige forskningsarbejde. I denne forbindelse kan også nævnes et besparelsesforslag, bl. a. gående ud på gennemførelse af en garnisonsordning for flyvevåbenets og søværnets personel uden for København, et forhold, som jeg gang på

gang har rørt ved, og som vi gerne for længst havde set gennemført, men som i hvert fald bør gennemføres nu. Der er, efter at Karup, Ålborg, Skrydstrup o. s. v. længe har været vel etablerede, ingen mening i at lade, som om flyvevåbenet stadig har fast tjenestested i København med den virkning, at der i den anledning bliver ekstraomkostninger, der løber op på millionbeløb. Udviklingen er for længst løbet fra denne ordning.

At militærhospitalet bør komme ind under rigshospitalet, er rigtigt i sig selv og en helt naturlig følge af de nye rationaliseringsbestræbelser.

I forbindelse med rationaliseringsbestræbelserne henstiller jeg også meget, at det alvorligt overvejes, om der ikke kan spares penge ved en indskrænkning i omfanget af udsendelsen af dyre militærattachéer o. l. til London, Paris, Washington o. s. v. Uden at ville fornærme nogen må jeg sige, at vi har det indtryk, at den gavn, man høster af disse militærattachéposter, er meget begrænset, hvad der er helt naturligt, da NATO-allierede jo umiddelbart må kunne udveksle oplysninger i alt fornødent omfang. Jeg har tidligere rejst spørgsmålet, om vi ikke i et rimeligt omfang her kunne samarbejde med Norge, således at arbejde og omkostninger på visse poster kunne bestrides af en norsk repræsentation og på andre poster af en dansk repræsentation på begge NATO-landes og broderfolks vegne. Vi kunne på denne måde eventuelt spare op mod det halve ved at dele udgifterne.

På samme måde kan vor deltagelse i NATOs stabe, om hvis størrelse Montgomery for nylig fremsatte meget kritiske bemærkninger, måske indskrænkes. Vi har udsendte folk med udetillæg og det hele ved stabene i Kolsås, Holtenau, Paris, Washington og Norfolk, om ikke flere, og udgifterne er op imod 3 mill. kr.

Et lille problem som spørgsmålet om, i hvilket omfang eller om overhovedet særlige gallauniformer er nødvendige, bør vi vist også se et øjeblik på. De indgår i hvert fald ikke i NATO-kravene, hverken fra Lissa-